

Č. j.: 2R 14/02 – Hr

V Brně dne 31. května 2002

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 3.4.2002 společností RUMPOLD s.r.o., se sídlem Říčanská 7, 101 00 Praha 10, zast. jednatelem Ing. Petrem Pazderou a Ing. Josefem Maškem, právně zast. na základě plné moci ze dne 21.11.2000 advokátem JUDr. Janem Marečkem, se sídlem AK Apolinářská 6, 128 00 Praha 2, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S 203/2000-151/1388/02-Jak ze dne 18.3.2002 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – města Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, zast. starostou Ing. Danielem Procházkou, se sídlem Masarykovo nám. 2, 250 01 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, učiněných při zadání veřejné zakázky „Zabezpečení odpadového hospodářství a komunálních služeb na území města Brandýs nad Labem – Stará Boleslav“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb. a zákona č. 28/2000 Sb., uveřejněním v Obchodním věstníku č. 27/2000 dne 4.7.2000 pod zn. 099716-27/00, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S 203/2000-151/1388/02-Jak ze dne 18.3.2002

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Město Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, zast. starostou Ing. Danielem Procházkou, se sídlem Masarykovo nám. 2, 250 01 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „zadavatel“), vyhlásil dne 4.7.2000 uveřejněním v Obchodním věstníku č. 27/2000 pod zn. 099716-27/00 obchodní veřejnou soutěž podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb. a zákona č. 28/2000 Sb. (dále jen „zákon“), na veřejnou zakázku „Zabezpečení odpadového hospodářství a komunálních služeb na území města Brandýs nad Labem – Stará Boleslav“.

Z předložené dokumentace vyplývá, že nabídky podali tři uchazeči, přičemž komise pro posouzení a hodnocení nabídek (dále jen „komise“) dne 13.10.2000 doporučila zadavateli jako nejvhodnější nabídku uchazeče společnosti Teslan, a. s., se sídlem Nižší Hrádek 279, 250 01 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, zast. členy představenstva Ladislavem Antončíkem a Mgr. Janem Vrbou (dále jen „Teslan“). Zadavatel se s názorem komise ztotožnil a dne 19.10.2000 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky.

Uchazeč společnost RUMPOLD s.r.o., se sídlem Říčanská 7, 101 00 Praha 10, zast. jednateli Ing. Petrem Pazderou a Ing. Josefem Maškem, právně zast. na základě plné moci ze dne 21.11.2000 advokátem JUDr. Janem Marečkem, se sídlem AK Apolinářská 6, 128 00 Praha 2 (dále jen „navrhovatel“), jehož nabídka se umístila v hodnocení komise druhá v pořadí, obdržel rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky dne 23.10.2000 a podal proti němu dne 1.11.2000 námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání rozhodnutím ze dne 10.11.2000 nevyhověl a současně poučil navrhovatele o možnosti podat návrh na přezkoumání tohoto rozhodnutí (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Navrhovatel rozhodnutí zadavatele o námitkách obdržel dne 13.11.2000, svého práva využil a dne 23.11.2000 návrh k ÚOHS podal. Tímto dnem bylo také zahájeno správní řízení, ve kterém jako účastníky označil ÚOHS zadavatele, navrhovatele a uchazeče Teslan a uchazeče Marius Pedersen a. s., se sídlem Malé náměstí 124, 500 02 Hradec Králové, zast. členem představenstva Ing. Miroslavem Kvapilem, jehož nabídka se v hodnocení komise umístila jako třetí v pořadí.

Ve svém návrhu navrhovatel namítá, že komise nezohlednila některé skutečnosti významné pro hodnocení nabídek, čímž ovlivnila výsledek soutěže. Navrhovatel vyjadřuje přesvědčení, že jeho nabídka byla ve všech kritériích výrazně lepší než nabídka vybraného uchazeče a následně toto své přesvědčení dokládá podrobným srovnáním obou nabídek a analýzou procesu hodnocení nabídek. Na závěr požaduje navrhovatel, aby ÚOHS zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a uložil zadavateli provést nový výběr.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal ÚOHS dne 12.1.2001 rozhodnutí č. j. S 203/2000-152/189/01-Vs, kterým návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl.

V odůvodnění svého rozhodnutí ÚOHS uvádí, že navrhovatel nedodržel zákonem stanovenou podmínku, když nedoručil jedno vyhotovení návrhu zadavateli ve lhůtě podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona, a proto bylo nutno návrh zamítnout. Pro úplnost pak ÚOHS uvádí, že přezkoumal dokumentaci o zadání veřejné zakázky a v postupu zadavatele neshledal porušení zákona.

Proti uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel dne 12.2.2001 rozklad, ve kterém nově poukazoval na porušení ustanovení § 39 odst. 1 zákona zadavatelem. Podle názoru navrhovatele zadavatel nedodržel zadávací lhůtu, která končila dne 19.10.2000, ale zadavatel rozeslal, čili podal na poštu dopis označený jako „oznámení o výběru nejvhodnější nabídky“ (byť datovaný na 19.10.2000) až 20.10.2000, a tedy den po uplynutí zadávací lhůty. Navrhovatel konstatuje, že „uvedené porušení zákona nelze považovat za formální či administrativní pochybení, které je možno bez dalšího zhojit.“ V další části rozkladu zadavatel opakuje svou argumentaci z návrhu ohledně dalších jím namítaných porušení zákona při posuzování a hodnocení nabídek zadavatelem. Na závěr rozkladu navrhovatel požaduje, aby ÚOHS změnil své rozhodnutí tak, že soutěž zruší.

Dne 30.4.2001 vydal předseda ÚOHS rozhodnutí č. j. 2R 8/01-Ju, kterým podaný rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil s odůvodněním, že návrh nebyl zadavateli doručen ve lhůtě ani později, a tedy ÚOHS rozhodl v souladu se zákonem, pokud návrh podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, přičemž v této souvislosti předseda ÚOHS konstatoval, že výše uvedený výklad je v souladu s usnesením Vrchního soudu v Olomouci (dále jen „VS v Olomouci“) č. j. 2A 11/98 a 2A 3/99. Na závěr rozkladu předseda ÚOHS konstatuje, že ÚOHS vždy přezkoumává případ i po věcné stránce a pokud shledá porušení zákona, zahajuje řízení z vlastního podnětu. V tomto případě však ÚOHS porušení zákona neshledal.

Uvedené rozhodnutí napadl navrhovatel žalobou k VS v Olomouci, který následně rozsudkem č. j. 2A 7/2001-38 ze dne 15.1.2002 zrušil rozhodnutí předsedy ÚOHS č. j. 2R 8/01-Ju i rozhodnutí ÚOHS č. j. S 203/2000-152/189/01-Vs a přiznal navrhovateli vůči ÚOHS nárok na náhradu nákladu řízení v částce 4 725,- Kč.

V odůvodnění rozsudku VS v Olomouci sdílí názor žalovaného, že náležitostí návrhu dle § 57 odst. 2 zákona je i povinnost jedno vyhotovení návrhu zaslat také zadavateli, přičemž požadavek na rigorózní splnění této náležitosti návrhu označuje VS v Olomouci za legitimní. Pochybení ÚOHS spatřuje VS v Olomouci v tom, že sám nedodržel postup, jenž z ustanovení § 57 odst. 2 poslední věty vyplývá, totiž stanovit lhůtu uchazeči k doložení chybějících náležitostí. ÚOHS měl podle názoru VS dát navrhovateli prostor chybějící náležitost doložit, a teprve potom případně návrh zamítnout, a nikoliv přeskočit tento procesní postup s poukazem na vlastní šetření u zadavatele stran doručení návrhu.

Dne 21.2.2002 zaslal ÚOHS účastníkům řízení oznámení o pokračování správního řízení, ve kterém mimo jiné vyzval navrhovatele, aby ve lhůtě do 10.3.2002 doložil ÚOHS náležitost návrhu – doklad o doručení návrhu v zákonné desetidenní lhůtě zadavateli ve smyslu § 57 odst. 2 věta první zákona a poučil ho, že pokud tato náležitost nebude ve stanovené lhůtě doplněna, ÚOHS návrh zamítne.

K pokračování správního řízení se navrhovatel vyjádřil dopisem ze dne 7.3.2002, ve kterém konstatoval, že trvá na svém dřívějším stanovisku o nezákonném postupu zadavatele a připomněl nedodržení zadávací lhůty podle § 39 odst. 1 zákona a další pochybení zadavatele při hodnocení nabídek, která již dříve popsal v návrhu. V této souvislosti upozornil ÚOHS, že v současné době dochází k modifikaci podmínek smlouvy uzavřené mezi zadavatelem a společností Teslan nad rámec soutěžních podmínek veřejné obchodní soutěže. Na závěr svého vyjádření proto navrhovatel žádá ÚOHS, aby nepřeceňoval „formální požadavky ve vazbě na obecný požadavek equity. Požadavek na zákonnost postupu v procesu zadávání veřejných zakázek není o nic méně oprávněný, než-li požadavek společnosti Rumpold s. r. o. na přezkoumání rozhodnutí zadavatele“.

Dne 18.3.2002 vydal ÚOHS rozhodnutí č. j. S 203/2000-151/1388/02-Jak, kterým návrh podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon po poslední novele“) zamítl.

V odůvodnění svého rozhodnutí ÚOHS konstatuje, že navrhovatel nedodržel zákonem po poslední novele stanovenou podmínku, neboť ve lhůtě stanovené ÚOHS neprokázal, že jedno vyhotovení návrhu doručil zadavateli, a proto byl návrh zamítnut. Současně ÚOHS pro úplnost uvádí, že v průběhu správního řízení byly zjištěny skutečnosti, které považuje za podnět k přezkoumání postupu zadavatele.

Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel dne 6.4.2002 rozklad, ve kterém zpochybňuje ten výklad zákona po poslední novele, podle kterého je doručení jednoho vyhotovení návrhu zadavateli náležitostí návrhu ve smyslu věty druhé § 57 odst. 2 zákona po poslední novele, a tedy lze po případném nesplnění této „náležitosti“ návrh zamítnout podle ustanovení poslední věty § 57 odst. 2 zákona po poslední novele. Navrhovatel označuje tento výklad za takový, který „zjevně usnadňuje postup ÚOHS“ a je jím podle názoru navrhovatele vyloučen požadavek na objektivní posuzování daného případu. Následně navrhovatel opětovně poukazuje na porušení § 39 odst. 1 zákona zadavatelem při odesílání oznámení o výběru nejvhodnější nabídky a porušení dalších ustanovení zákona při posuzování a hodnocení nabídek. Navrhovatel podává rozklad, „aby byla konstatována zákonnost či nezákonnost postupu zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži“ a žádá, aby po objektivním přezkoumání celé věci předseda ÚOHS změnil napadené rozhodnutí tak, že soutěž ruší.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č. j. S 203/2000-151/1388/02-Jak ze dne 18.3.2002 návrh zamítl podle § 57 odst. 2 zákona po poslední novele, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji.

K argumentaci zadavatele v rozkladu uvádím následující.

Podle § 57 odst. 2 zákona po poslední novele se návrh podává ve dvojím vyhotovení do 10 kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele; jedno vyhotovení zasílá uchazeč ÚOHS a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7). Návrh, který nemá tyto náležitosti, nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené ÚOHS, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty ÚOHS zamítne.

Při podání návrhu je povinností ÚOHS, aby se nejdříve zabýval otázkou, zda byl návrh podán včas v desetidenní lhůtě a zda byl tedy podán v souladu s § 57 odst. 2 zákona po poslední novele. Rozhodnutí o námitkách převzal navrhovatel dne 13.11.2000, návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách obdržel ÚOHS dne 23.11.2000, posledním

dnem lhůty k podání návrhu byl 23.11.2000. Návrh byl tedy ÚOHS doručen v zákonné lhůtě. Navrhovatel však během správního řízení nepředložil ÚOHS doklad o tom, že by návrh byl v zákonné lhůtě doručen zadavateli, ač mu ÚOHS ke splnění této náležitosti návrhu dodatečně stanovil lhůtu dle rozsudku VS v Olomouci č. j. 2A 7/2001-38 ze dne 15.1.2002. ÚOHS tedy rozhodl v souladu se zákonem po poslední novele, pokud návrh podle § 57 odst. 2 tohoto zákona z důvodu nedoručení jednoho vyhotovení návrhu zadavateli zamítl. Jiný postup ÚOHS zákon po poslední novele ani nepřipouští.

K navrhovatelem namítaným skutečností uvádím, že k porušení ustanovení § 39 odst. 1 zákona tak, jak je popsal navrhovatel, opravdu došlo, avšak podle názoru ÚOHS tato skutečnost žádným způsobem neovlivnila rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, a z důvodu uplynutí subjektivní lhůty podle § 62 odst. 1 zákona po poslední novele (ÚOHS se o tomto porušení zákona dozvěděl na základě návrhu podaného dne 23.11.2000) nezahájí ÚOHS správní řízení z vlastního podnětu o uložení pokuty. Na základě skutečností, zjištěných z vyjádření zadavatele ze dne 7.3.2002, ÚOHS posoudí, zda zahájí správní řízení z vlastního podnětu ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v průběhu realizace předmětné veřejné zakázky.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit či změnit, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Město Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, se sídlem Masarykovo nám. 2, 250 01 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, zast. Ing. Danielem Procházkou
2. Teslan, a. s., se sídlem Nižší Hrádek 279, 250 01 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, zast. Ladislavem Antončíkem a Mgr. Janem Vrbou
3. JUDr. Jan Mareček, se sídlem AK Apolinářská 6, 128 00 Praha 6
4. Marius Pedersen a. s., se sídlem Malé náměstí 124, 500 02 Hradec Králové, zast. Ing. Miroslavem Kvapilem
5. spis